

De vereniging. De samenleving.

“Laten we redelijkheid en gezond verstand moedig blijven inzetten”

David Nassen
Directeur ISB vzw

“Het leven zoals het is. De vereniging”, het zou een mooie titel zijn voor een TV-programma. Heel wat mensen met vele verhalen bewegen zich in onze verenigingen. Een bestuurder, bijna op pensioen, belt je dat hij zijn engagementen gaat afbouwen, want zijn moeder is hulpbehoevend. Een andere bestuurder mailt je dat hij de Stelvio en de Ventoux gaat beklimmen en dat dat misschien een idee is om samen met het bestuur te doen. Er wordt ruzie gemaakt, er worden plannen gemaakt, successen gevierd en tegenslagen aangepakt. Zo'n TV-programma zou de kijker ook wat meer inzicht geven in onze job.

De vereniging is het leven, maar bovenal staan verenigingen in de samenleving. In een eigentijds verenigingsmodel staat niet de vereniging centraal, ook niet de leden, maar de klant of burger. Wat dragen we bij aan de samenleving is dé 'why-vraag' voor elk.

Recent las ik 'Samenleven met Gezond Verstand' van moraalwetenschapper Patrick Loobyck. Een absolute aanrader voor wie een heldere kijk wil krijgen op de ingewikkelde samenleving met ongelijkheid, vluchtelingen en populisme. Maar ook interessant voor verenigingsmanagers,

want er zijn heel wat parallellen met de 'organisatievorm' van de samenleving: Polariseren we niet door het formuleren van standpunten voor onze leden tegenover andere (sector-)organisaties? Is er geen angst bij leden als sectorgrenzen vervagen en andere profielen in de sector komen? Krijgen we niet de vraag van leden om de identiteit te bewaren? Zien we niet kleinere subgroepjes ontstaan die elk hun ding doen?

Loobyck roept ons op om ons in te spannen om te verbinden in plaats van te polariseren. Verbinden is ook de opdracht voor verenigingen: intern tussen de diversiteit van leden en extern naar andere actoren en samenleving. De 'andere' steeds ernstig nemen en een wederkerige houding, waarbij je je verplaatst in de positie van de andere, met oog voor de eigen gedeelde identiteit is cruciaal. Op deze manier wordt ook vertrouwen opgebouwd. Noodzakelijk om solidariteit te creëren. En laat dat nu net zijn waarom we ons verenigen in een vakvereniging.

Loobyck noemt vrijheid, gelijkheid en solidariteit de morele uitgangspunten van ons liberale democratisch samenlevingsmodel. Uitgangspunten die vele

ledenverenigingen ongetwijfeld delen en in hun DNA hebben zitten. Laten we als ledenverenigingen een voortrekkersrol opnemen in de samenleving en onze ervaring inzetten om de boel samen te houden, te verbinden. Dé samenleving als vereniging.

**De vereniging is
het leven, maar
bovenal staan
verenigingen in de
samenleving.**

Tot slot pleit Loobyck voor redelijkheid en gezond verstand. Steeds het perspectief van een ander kunnen innemen naast de eigen mening met het oog op vrijheid en gelijkheid. Redelijkheid en gezond verstand: laten we bij ons persoonlijk als verenigingsprofessionals deze eigenschappen zeer bescheiden koesteren en in woelige tijden moedig blijven bewaken om de boel samen te houden.